

[Kirsten Jacobsen.]

blikket et forslag fra partiet venstre om, at man skal give ret til at lade de almennyttige selskaber udstykke deres ejendomme i andelsboligforeninger, og kan man ikke støtte vores forslag, er det muligt, man kan finde et kompromis med venstres forslag. Selv om selve ejerformen private andelsboligforeninger ikke er så god som ejerlejlighedsformen, skal det i hvert fald ikke afholde fremskridtspartiet fra til syvende og sidst at stille sig positivt over for forslaget.

Det er baggrunden for, at vi ikke kan tilsige det foreliggende lovforslag nogen som helst støtte, og jeg er af den opfattelse, at hvis de almennyttige selskaber virkelig ikke kan klare sig, at de er i så akut vanskelige situationer, som det påstås fra mange sider, er der nok ikke andet at gøre end at lade det vise sig, lade det komme dertil, at nogle af de selskaber med så anstrengt en økonomi hellere må gå konkurs. Så kan staten én gang for alle konstatere det tab, der måtte være deri, og så er vi i hvert fald over det problem.

Nu ved jeg godt, at hr. Henning Philipsen vil komme bagefter og tale om de stakkels lejere, huslejeforhøjelserne og mange andre ting, der ville ske, men jeg vil gerne slå fast, at der ikke bliver én eneste lejlighed mindre af det, ikke én eneste lejer kan siges op, ikke én eneste lejer kan få pålagt huslejeforhøjelser, han ikke ville kunne få pålagt ellers. Det eneste, der ville kunne ske, er, at man muligvis måtte sætte huslejerne ned for at kunne udleje noget af det byggeri, og det kan jeg ikke tro hr. Henning Philipsen vil anse for at være til så stor skade.

Ingomar Petersen (RV):

Hr. Henning Philipsen rører med dette lovforslag ved et problem, som kan komme i fremtiden, og det fremgår jo også ganske klart af den redegørelse, boligministeren gav. Det er ikke noget akut problem, og det er heller ikke et problem, som vi i andre partier ikke er klar over kommer til at eksistere.

Der er ingen tvivl om, at problemernes udvikling har noget at gøre med, hvordan selve udlejningssituationen vil udvikle sig fremover, og jeg vil derfor spørge boligministeren, om han i dag kan give nogle oplysninger om, hvordan udlejningssituationen

har udviklet sig, om der ligesom er en positiv tendens, eller der er den samme negative tendens som hidtil, for hvis den bliver ved med at være der, kommer vi efter min mening ikke uden om at tage spørgsmålet op til en drøftelse imellem boligforligspartierne. Det er nu engang en nødvendighed, og jeg venter også, at man fra boligministerens side kommer med et oplæg til det. Vi må vel også erkende, at det ikke er det eneste problem, der ligger i det. Det er udmærket, at vi har de muligheder, vi er enige om, nemlig at kommunerne også kan yde nogle lån til landsbyggefonden til videre udlån. I hvor stor udstrækning kommunerne vil være særlig interesserede i dette, kunne det egentlig være rart at høre en lille smule nærmere om af boligministeren, for jeg går ud fra, at boligministeren har haft kontakt med kommunerne for at undersøge, hvordan kommunerne egentlig stiller sig til at gå ind i en given situation. Det synes jeg kunne være ret interessant at få oplyst her i dag.

Men som situationen ligger — og det ved alle, der har indgået et boligforlig — skal forligspartierne være enige om at foretage ændringer, og på det grundlag kan jeg naturligvis ikke her give noget tilsagn om at støtte lovforslaget, men jeg er enig i de problemer, som er rejst.

Poul Schlüter (KF):

Boligforliget spærrer naturligvis for en gennemførelse af det foreliggende lovforslag, men det er nu ikke så meget det, jeg vil anvende som begrundelse til at gå imod det. Vi mener i den konservative gruppe ikke, at forslaget er godt. Det vil løse nogle akutte problemer for nogle boligselskaber, det er oplagt, men det vil ikke løse boligmarkedets samlede problem, og det må nu engang være det overordnede. Derfor afviser vi lovforslaget.

Arne Bjerregaard (KrF):

Emnet ligger jo inden for boligforligsområdet, men det skal da ikke afholde os fra at udtale, at hvis der er behov for visse justeringer inden for de ting, som vi har afstukket i boligforliget, er vi villige til at diskutere det med boligforligets parter, men det er jo, som det allerede er sagt, en forudsætning, at der er enighed mellem de forskellige forligspartier. Vi er altid villige til at juste-